

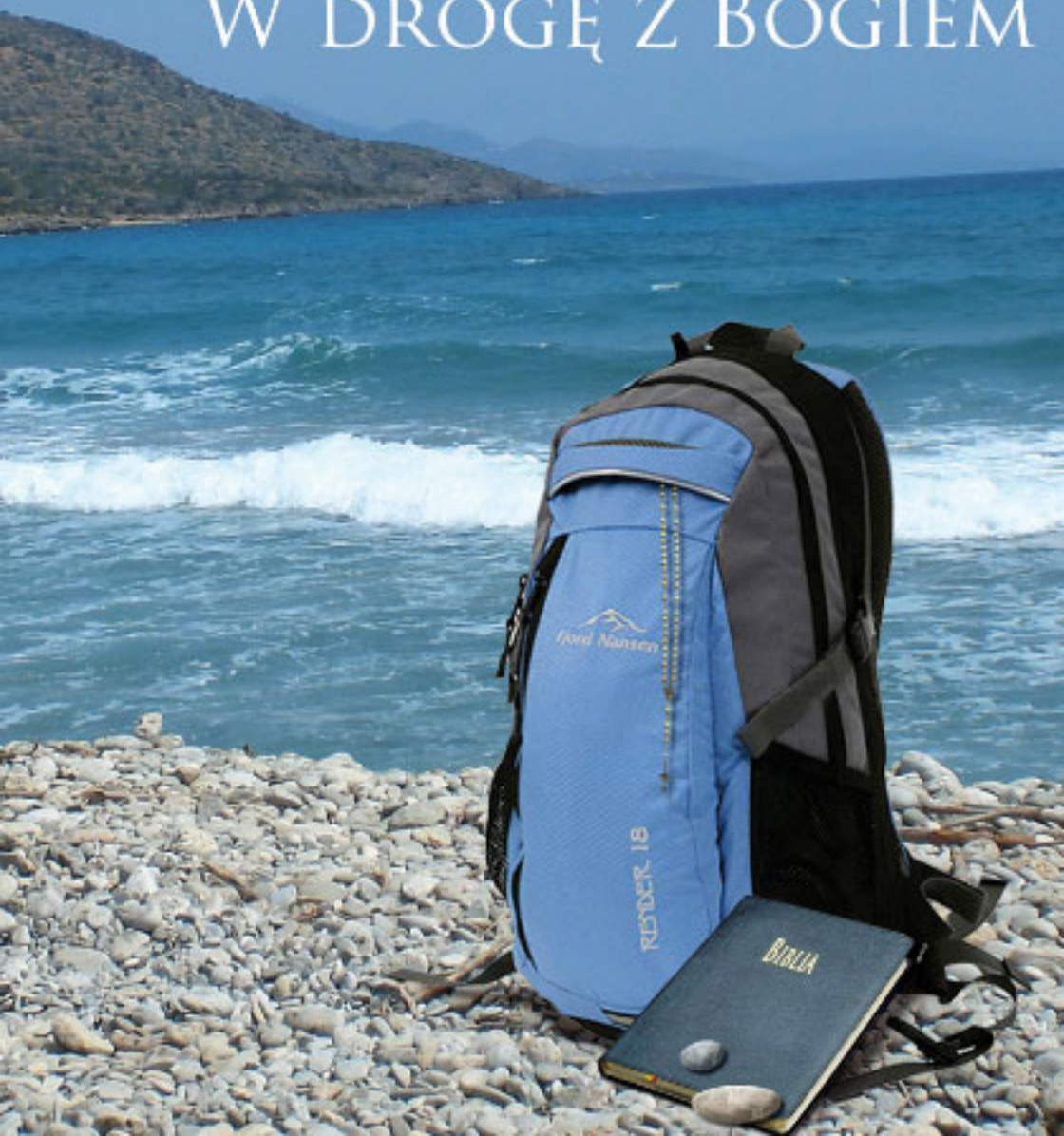
ROK XXXIII

WSPÓLNOTA
WIARY

Hamburg 2010
Nr 3 / 384

Pismo religijno-społeczne Polskiej Misji Katolickiej

W DROGĘ Z BOGIEM

Szukam Cię Boże...

Szukam Cię Boże w chmurach,
gdy podnoszę powieki ze snu.
Myślę wtedy – gdzie jesteś?
Czy schowałeś się w liściach,
czy w kwiatach bzu.

A może w kropelkach rosy
gdy błyszczą rankiem na trawie.
Czy jesteś tylko w moich myślach?
Czy w snach do mnie przychodzisz,
czy zawsze na jawie?

Czasem, gdy idę dróżką leśną
podglądam mrówki czerwone
jak pracowicie ciągną do mrowiska gąsienice.
Czy do nich też cichutko przychodzisz?
Gdy śpią już najedzone?

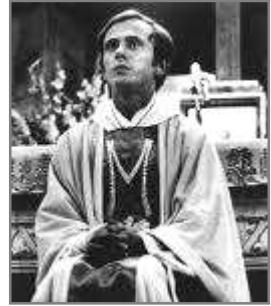
Na pewno jesteś w gwiazdach
co do mnie mrugają z nieba.
Może siedzisz na promyku słońca?
Zaglądasz wtedy ludziom do okien
i uśmiechasz się, gdy trzeba.

Szukam Cię w kropelkach wody jeziora
w rzekach i w małym strumieniu.
Z pewnością jesteś w morzu.
W twarzach zatroskanych ludzi.
Ale czy w każdym ludzkim sumieniu?

*Anna Pawłowska
(Szczecin)*

Z życia błogostawionego ks. Jerzego Popiełuszki

Jerzy Popiełuszko przyszedł na świat 14 września 1947 r. w miejscowości Okopy koło Suchowoli. To jakieś 50 km na północ od Białegostoku. Jego rodzice to Władysław i Marianna z domu Gnedziejko. Chrzest przyjmuje w kościele parafialnym w Suchowoli 16 września 1947 r. Tam też w 1954 r. rozpoczyna naukę w szkole podstawowej. Pierwszą Komunię świętą przyjmuje 3 czerwca 1956 r. Świadectwo dojrzałości otrzymuje w 1965 r. W tym też roku rozpoczyna studia w Seminarium Metropolitalnym w Warszawie.

Już w rok po rozpoczęciu studiów zostaje powołany do wojska i wcielony do jednostki w Bartoszycach. Była to kłerycka jednostka o zaostrożnym regulaminie. Przez indoktrynację polityczną chciano rujnować powołania do stanu kapłańskiego. Stosowano kary za praktyki religijne. Skutecznie ograniczano uczestniczenie we mszy św. i wulgarnie kpiono z modlitwy, zakazywano noszenia oznak religijnych (medalików, krzyżyków, różańców). Sam kłeryk Popiełuszko był często surowo karany za odmawianie różańca. Tak pisał w czasie służby do ojca: „Okazałem się bardzo twardy, nie można mnie złamać groźbą ani torturami.” Mimo odwagi i uporu duchowego, terror panujący w jednostce mocno nadszarpał zdrowie przyszłego kapłana. Gdy w 1968 r. zostaje zwolniony z wojska i powraca do seminarium, stan jego zdrowia jest bardzo poważny. 18 kwietnia 1970 r. przechodzi ciężką operację, jego życie wisi na włosku.

Kłerycy w seminarium przez całą noc modlili się o powrót kolegi do zdrowia. 28 maja 1972 r. w archikatedrze św. Jana w Warszawie otrzymuje święcenia kapłańskie z rąk kard. Stefana Wyszyńskiego. Pierwsza parafia w Ząbkach, później w 1975 parafia w Aninie, trzy lata później zostaje wikariuszem na Żoliborzu. W 1979 r. otrzymuje nominację na duszpasterza Warszawskiej Służby Zdrowia. Ze względu na słaby stan zdrowia zostaje przeniesiony do parafii św. Anny a następnie do parafii św. Stanisława Kostki na Żoliborzu jako rezydent, z przeznaczeniem do duszpasterstwa specjalistycznego Służby Zdrowia. Poproszono go o odprawienie mszy św. dla robotników. Pierwszy raz 31 sierpnia 1980 r. odprawia mszę św. dla strajkujących robotników w Hucie Warszawa. I tak rozpoczęła się droga księdza Jerzego jako duszpasterza robotników. W dniach 17 i 18 grudnia 1980 r. uczestniczy w uroczystym odsłonięciu pomnika ofiar grudnia 1970 w

Gdyni. 28 lutego 1982 r. odprawia pierwszą mszę św. za Ojczyznę. Pierwszy raz zostaje zatrzymany przez Milicję Obywatelską 30 sierpnia 1983 r. i przetrzymany przez 8 godzin w komisarzacie. Rozpoczyna się inwigilacja i prześladowanie kapłana, wezwania na prokuraturę i pierwsze zarzuty. Niekończące się represje i nękanie nie złamały młodego kapłana. MSW mimo nikczemnych zarzutów i nacisków, nie zdołała zgasić zapалу duszpasterza. 9 października zapadła więc ostateczna decyzja o usunięciu ks. Jerzego Popiełuszki. Pierwsza próba zamachu, dokonana przez Grzegorza Piotrowskiego, Leszka Pękałę i Waldemara Chmielewskiego, odbyła się 13 października 1984 r. ok. godziny 24.00 w drodze z Gdańska do Warszawy. Dopiero 19 października, gdy wracał z Bydgoszczy, ok. godziny 22.00 w okolicach miejscowości Górsk k. Torunia został uprowadzony przez tych samych urzędników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i bestialsko skatowany, zamordowany, a następnie na tamie wrocławskiej wrzucony do Zalewu Wiślanego. Dopiero 30 października odnaleziono ciało męczennika. Pogrzeb księdza Jerzego odbył się 3 listopada 1984 r. pod przewodnictwem kard. Józefa Glempa, Prymasa Polski. Ksiądz Prymas powiedział: „Odpuszczamy wszystkim winowajcom, którzy z przekonania lub na rozkaz zadali bliźnim krzywdy. Odpuszczamy zabójcom Księdza Popiełuszki. Nie mamy do nikogo nienawiści.”

Ksiądz Jerzy został pochowany na mocy specjalnego Dekretu przy kościele św. Stanisława Kostki w War-

szawie. Już 4 listopada utworzono służbę porządkową ze względu na tłumy przybywające na grób męczennika. 28 grudnia w Sądzie Wojewódzkim w Toruniu rozpoczął się proces karny o zabójstwo księdza Jerzego. Na ławie oskarżonych zasiedli: Grzegorz Piotrowski, Leszek Pękała, Waldemar Chmielewski i Antoni Pietruszka. 2 lutego 1985 r. Sąd wydał na nich wyrok skazujący.

Dnia 14 czerwca 1987 r. Jan Paweł II modli się przy grobie zamordowanego kapłana. W 1997 r. Prymas Polski mianował Trybunał Beatyfikacyjny, a w czasie uroczystej mszy św. 8 lutego rozpoczął się proces beatyfikacyjny sługi Bożego ks. Jerzego Popiełuszki. W roku 2002 nawiedza grób sługi Bożego kard. Joseph Ratzinger. Miał wtedy powiedzieć: „Niech Pan błogosławi Polskę, dając jej kapłanów w duchu ewangelicznym Popiełuszki.” Ku czci ks. Jerzego Popiełuszki otworzono Muzeum przy parafii św. Stanisława Kostki 16 października 2004 r. I wreszcie 6 czerwca br. byliśmy świadkami wyniesienia błogosławionego męczennika ks. Jerzego Popiełuszki na ołtarze, dokonane podczas uroczystej mszy św. na Placu Piłsudskiego w Warszawie przez Prefekta Spraw Kanonizacyjnych abp. Angelo Amato.

Módlmy się za wstawiennictwem Błogosławionego o pomyślność dla naszej Ojczyzny i obfite błogosławieństwo dla nas przez zasługi i męczeńską śmierć świętobliwego kapłana.

ks. Henryk Różański

Trudne pytania

CZYM SIĘ RÓŻNI DUSZA OD KARTY SIM ?

Na tym i na tamtym świecie pierwszy do odpowiedzi na wszelkie pytania o duszę wyrывa się amerykański lekarz Duncan MacDougall. Stał się szczególnie sławny w 1907 roku, gdy przeprowadził serię eksperymentów z umierającymi pacjentami. Umieszczał ich na połączonym z superczułą wagą łóżku. Okazało się, że w momencie śmierci pacjenci stawali się lżejsi. Próba MacDougalla była niewielka, poddał tej próbie sześciu chorych, w sumie raczej umierających, w tym czterech gruźlików. Za każdym razem uzyskiwał on też różne wyniki. Pierwszy pacjent schudł o około 21 gramów, drugi – około 14 gramów, a na przykład piąty o gramów 10. MacDougall ze swoich pomiarów wysnuł jasny wniosek – pacjenci tracili na wadze, bo ulatywała z nich dusza. W tym śmiałym podejrzeniu utwierdziły go prowadzone równoległe porównawcze testy na 15 umierających psach, które przed śmiercią ważyły tyle samo co po niej.

Pomysłowego doktora nie zraziła nagonka, jaką natychmiast przypuścili nań koledzy po fachu. Krytycy zarzucali między innymi MacDougallowi, iż nie wziął pod uwagę faktu, że śmierć wiąże się z zatrzymaniem krążenia natlenowanej krwi, a jego ustanie obniża temperaturę ciała, a to z kolei po-

woduje pocenie, pot ma zaś przecież swoją wagę. U psów nie było tego efektu, bo psy się nie pocą. MacDougall odpowiadał, że skoro krew nie krąży i nie dociera do skóry i do gruczołów potowych, jak więc mogłyby one działać? Zatem (hurrra!) to nie pot waży owe 21 czy 14 gramów, ale jednak dusza!

Dziś słynna hipoteza MacDougalla, która przeniknęła do kultury masowej i zaowocowała słynnym filmem *21 gramów*, obalana jest znacznie szybciej. Wiemy już, że w ciele zmarłego człowieka nadal pracują enzymy, rozpuszczające organiczne struktury, a przy tym procesie wydziela się przecież gaz. Ten proces trwa jeszcze długo po śmierci, dlatego masowe groby wypełnione zwłokami mogą eksplodować. A ów gaz też ma swój – minimalny, ale jednak – ciężar. Zmarły może też na przykład mimowolnie oddać mocz. Zatem – gaz, ciecz czy dusza? Współcześni uczeni próbują odpowiadać: ani to, ani to, ani tamto. Wszak człowiek nie ma duszy. Ma „osobowość”, „umysł” lub „jaźń”.

Jak zwał, tak zwał – mówi stare ludowe porzekadło. Najważniejsza jest zgodność co do meritum – niemal od samych początków ludzkości ludzie prezentowali niezmiennie mocne prze-

konanie, że w ich ciele znajduje się coś więcej niż zbiór narządów. Specjalnie z myślą o tym czymś konstruowano doprawdy niesłychane teorie.

Hinduiści wierzą, że dusza to rodzaj karty SIM, którą uaktywnia się w różnych, coraz to nowszych telefonach, bo właśnie na tym z grubsza polega reinkarnacja. Gnostycy, za Platonem, twierdzili, że Stwórca posiada coś w rodzaju magazynu dusz, w którym wszystkie naraz powołane do życia na początku świata, grzecznie czekają na wcielenie.

U chrześcijan myślenie o duszy najbardziej rozwinął św. Tomasz z Akwinu, przypominając, że człowiek nie może być człowiekiem, nie mając zarazem i duszy, i ciała. Gdyby miał samo ciało – byłby rośliną, gdyby miał tylko duszę – byłby aniołem. Nie jest

więc tak, że ciało i dusza to dwa rywalizujące ze sobą elementy. Oba są bowiem bezwzględnie niezbędne do życia. A ono nigdy nie będzie już takie samo, jeśli pomedytuje się chwilę nad inną prawdą – nasze ciało to forma, w jakiej wyraża się dusza, podobnie jak dusza jest formą ciała. Dusza traci tę swoją formę w momencie śmierci; ale wciąż nosi w sobie – cudownie plastyczne określenie – ów „potencjał” cielesności, by powrócić do pełni w momencie zmartwychwstania.

oprac. **ks. Damian Lewiński**

Więcej: Sz. Hołownia, Tabletki z krzyżkiem. Pierwsza pomoc w lękach związanych z Bogiem, końcem świata, czyścim i duchami, wyd. Żnak, Kraków 2007.

PARAFIALNA SZKOŁA SOBOTNIA – zgłoszenia do wszystkich klas!

Jeżeli szukacie Państwo szkoły, gdzie dziecko może się uczyć o Bogu i tradycji chrześcijańskiej swoich przodków w języku polskim, to zapraszamy do szkoły przedmiotów ojczystrych, Bürgerweide 33, II. piętro (St. Ansgar-Schule).

Zgłoszenia na miejscu 21 sierpnia o g. 9.30 lub o g. 14.00 u wychowawców poszczególnych klas (info o szkole: www.pmk-hamburg.de)

Zapraszają katecheci i nauczyciele!

DOMOWY KOŚCIÓŁ w Niemczech
gałąź rodzinna
RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE
PMK- Hamburg

Nr 2

lipiec 2010 r.

Hamburg

Strony internetowe poświęcone małżeństwu i rodzinie

Pragniemy zaprezentować we „Wspólnocie Wiary” katolickie strony internetowe, które wspierają małżeństwo i rodzinę. Zdarza się tak nie rzadko, że sami szukamy interesujących nas treści, albo chcemy komuś ze znajomych lub w rodzinie pomóc informacją o możliwości np. wzięcia udziału w ciekawych rekolekcjach, które być może pomogą w przewyciężeniu kryzysu małżeńskiego...

Prezentowane strony internetowe będą wkrótce umieszczone na naszej stronie internetowej www.pmk-hamburg.de

1. www.spotkaniamalzenskie.pl

Strona zawierająca informacje o ruchu rekolekcyjnym „Spotkania małżeńskie”. Ważne treści z zakresu komunikacji małżeńskiej. Podane są również miejsca i terminy rekolekcji weekendowych dla małżeństw.

2. www.szansapotkania.pl

Piękne treści na temat aktu małżeńskiego. Jest to prawdziwa perełka w oceanie pornografii zalewającej internet, pomaga małżonkom spojrzeć na seksualność, jak na prawdziwy dar Boży. Propozycje rekolekcji.

3. www.mojemalzenstwo.pl

Celem tej strony jest ukazywanie wartości, piękna świętości i nieroz-

zerwalność związku małżeńskiego. Oparte jest wszystko o nauczanie Kościoła, pokazuje też w jaki praktyczny sposób pielęgnować sakramentalny związek małżeński.

4. www.sychar.org

Jest to strona „Wspólnoty Trudnych Małżeństw” działającej w kilku polskich miastach. Charyzmatem wspólnoty „Sychar” jest dążenie jej

członków do uzdrowienia sakramentalnego małżeństwa, które przeżywa kryzys. Współpracując z Jezusem Chrystusem w każdej sytuacji, nawet po ludzku beznadziejnej, możliwe jest odrodzenie małżeństwa.

5. www.rdk.oaza.org.pl

Można dowiedzieć się dużo o istocie małżeństwa, o terminach rekolekcji.

6. www.rodziny.omi.opoka.org.pl

Strona wspólnoty „Umiłowany Umiłowana”, jest to wspólnota rodzin katolickich.

7. www.lmm.pl

Strona Ligi Małżeństwo Małżeństwu, która jest stowarzyszeniem katolickich małżeństw. Propaguje głównie treści związane z metodami natu-

ralnego rozpoznawania płodności. Dużo praktycznych treści.

8. www.end.win.pl

Equip Notre Dame – sektor Polska. Wspólnota, która zapoczątkowała głęboko refleksje nad duchowością małżeńską. Propozycje rekolekcji.

9. www.gajdy.pl

Małżeństwo Monika i Marcin Gajdowie, rodzice 4 dzieci, związane było przez lata ze Wspólnotą Miłości Ukrzyżowanej. Obecnie prowadzą samodzielne rekolekcje, m.in. dla małżonków, rodziców. Marcin Gajda jest też doświadczonym psychoterapeutą – istnieje możliwość terapii indywidualnej i małżeńskiej.

oprac. **Beata Lutter**

* * *

OAZY WAKACYJNE W CARLSBERGU

Centrum Ewangelizacji Ruchu Światło-Życie, 67316 CARLSBERG, Kreuzweg 28
tel. 06356/228, fax; 06356/8676, e-mail: info@oaza.de; www.oaza.de

Rekolekcje wakacyjne: 16-25.07.10 oaza dla dorosłych i rodzin (I° i I° bis) oraz dla dzieci

Oaza dla młodzieży: 29.07-14.08.10

Oaza dla dorosłych i rodzin (II°): 30.07-8.08.10

Oaza dla dzieci z rodzicami: 14-22.08.10

Obchody 54. rocznicy „Marianum”: 27-29.08.10

Siedem najważniejszych rad dla mamy

1. Doceniaj to, co dziecko robi dobrze i nie krytykuj za to, co mu nie wychodzi.
2. Chwal dziecko za każdy, nawet najmniejszy sukces.
3. Nigdy nie trać cierpliwości.
4. Jeśli to nie jest konieczne, nie wyręczaj dziecka.
5. Nie ucz go nowych czynności, jeśli masz mało czasu.
6. Nie wyśmiewaj dziecka ani nie porównuj z innymi.
Przecież każde rozwija się inaczej!
7. Pozwól, by samo decydowało, w co chce się ubrać.

Fundament małżeństwa

„A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela”. (Mt 19,6)

Poniższy tekst jest skróconym opracowaniem treści zawartych w książce p. dr. Mieczysława Guzewicza „Małżeństwo – tajemnica wielka”, Poznań 2005, traktującej o sakramencie małżeństwa.

W chwili zawarcia „małżeńskiego przymierza z Bogiem” kobieta i mężczyzna stają się „jednym ciałem”. Jest to tajemnica nie do pojęcia przez ludzki rozum, lecz nie chodzi tu o pojmowanie lecz o urzeczywistnianie tej niesamowitej prawdy wiary. Co małżonkowie powinni czynić, aby realizować tę „organiczną jedność”, jaką tworzą od momentu zawarcia przez siebie sakramentu małżeństwa? Bo, jak podkreśla M. Guzewicz: „to właśnie małżonkowie są tymi, którzy najskuteczniej niszczą jedność swo-

jego związku. Nie zewnętrzne czynniki albo inne osoby, lecz oni sami.” Zaniedbywanie tych praktyk, które chronią ich przed rozpadem, czyli „lekceważenie sakramentalności swojego związku” jest główną i najczęstszą przyczyną nieudanych małżeństw. Na fundament małżeństwa, czyli to, na czym każde małżeństwo winno budować i pielęgnować swój związek, składają się: wspólny udział we mszy św., modlitwa małżeńska, noszenie obrączki, świętowanie rocznicy ślubu i nieustanna modlitwa za współmał-

zonka. Przez realizację tych praktyk urzeczywistnia się istota sakramentu małżeństwa.

Odniesienie do Eucharystii jest konieczne, aby zrozumieć wiele prawd ewangelicznych odnoszących się do sakramentu małżeństwa. Małżonkowie muszą uświadomić sobie, iż bez ich wspólnego, stałego, pełnego uczestnictwa w mszy św. realizacja jedności ich związku może natrafić na niezwykle trudności.

„Jak w każdym sakramencie – pełnia łaski Bożej dociera do osoby przez widzialne znaki”. Musimy więc realizować konkretne czynności, aby móc korzystać z dóbr nadprzyrodzonych. O jakie widzialne znaki tu chodzi? Małżonkowie powinni podczas mszy św. stanowić niepodzielną „jedność fizyczną”, a więc uczestniczyć razem w tej samej mszy św. stojąc zwyczajnie obok siebie. Jest to konkretny widzialny znak jedności, w którym małżeństwo otwiera się na niewidzialną łaskę Bożą. „Siadanie obok siebie jest też ważne z punktu widzenia przekazania sobie znaku pokoju.” Nawet w momencie, kiedy jesteśmy skłóceni, podanie sobie rąk podczas znaku pokoju jest daniem szansy Jezusowi, aby dokonał swoją łaską zbliżenia przez zewnętrzny gest i wysiłek małżonków”. Podanie sobie ręki czy pocałunek, to ważny znak pojednania i świadectwo jedności wobec dzieci i wspólnoty. To również gest, wyrażający otwartość na przyjęcie łaski Bożej, dzięki której możliwa byłaby odbudowa poprawnych relacji.

Każdy pojedynczy człowiek, któremu zależy na rozwoju duchowym, na rozwijaniu swoich relacji z Bogiem, podejmuje systematyczne działania, które mają otwierać go na Bożą łaskę będącą dla niego duchowym pokarmem koniecznym do życia. Również małżonkowie stanowiący „jedno ciało” powinni konkretnie zadbać o swoje życie duchowe, już nie tylko jako pojedyncze osoby, lecz jako – w tajemniczy sposób scalona przez Boga jedność. A więc we dwoje, klękając obok siebie, powinni modlić się codziennie otwierając się w ten sposób na działanie niewidzialnej łaski, wnikającej do wszystkich dziedzin życia. Jest to niezbędne tym bardziej w sytuacjach, kiedy osoby żyjące w małżeństwie znacznie różnią się od siebie charakterami, zainteresowaniami i kiedy nie odczuwają jedności emocjonalnej, psychicznej czy uczuciowej. Wówczas ta świadomie rozwijana jedność duchowa może stać się silnym czynnikiem jednoczącym i wzmacniającym. Jeżeli małżonkowie stale otwierają się na Bożą łaskę, szczególnie przez wspólną modlitwę i Eucharystię, wtedy skutecznie przygotowują się na przyjęcie trudnych chwil i łatwiej je znoszą.

Noszenie pobłogosławionych przez kapłana obrączek ma za zadanie chronić małżeństwo przed atakami złego ducha. Jest również przypomnieniem dla małżonków, że wszelkie podejmowane decyzje pociągają konsekwencje dla obojga. „W wielu sytuacjach towarzyskich obrączka jest też

informacją dla innych, że z tą osobą nie można sobie pozwalać na zachowanie zagrażające czystości i jedności jej małżeństwa". Obrączki, na palcach małżonków są też świadectwem i wyznaniem wiary oraz przypomnieniem dla nas, że Jezus jest blisko, a z Nim każdą, po ludzku najtrudniejszą sytuację da się rozwiązać.

„Rocznica ślubu powinna być największym świętem w rodzinie chrześcijańskiej”. Jej świętowanie jest corocznym odnawianiem przymierza z Bogiem, jest przypomnieniem sobie, jak potężnym potencjałem dysponują małżonkowie mając za swego największego doradcę i pomocnika samego Jezusa Chrystusa. Dlatego nie należy zaniedbywać tej uroczystości, u podstaw której stoi to, co dla małżeństwa i rodziny jest najistotniejsze.

Pięknym zwyczajem jest zamawianie mszy św. w intencji małżeństwa, bo to „kolejny sposób dania szansy Bogu, aby ponaprawiał to, co po ludzku trudne jest do naprawienia, żeby wzmocnił małżeństwo na kolejny rok wspólnego wędrowania. Udział w niej dzieci i rodziny jest potrzebnym doświadczeniem i potwierdzeniem ważności sakramentu.”

W małżeństwie sakramentalnym mąż jest odpowiedzialny za zbawienie żony, a żona za zbawienie męża. Dlatego główną intencją modlitw i ofiar osoby żyjącej w małżeństwie powinno być dobro współmałżonka. (Wcześniej była mowa o konkretnych działaniach małżonków wierzących, realizowanych jako „jedno ciało”, jednak bycie tą tajemniczą jednością nie wyklucza rozwijania osobistych relacji z Bogiem). Praktyka ta jest szczególnie ważna wówczas, kiedy współmałżonek przeżywa jakieś trudności czy wchodzi „w sytuację grzechu” narażając tym jedność i trwałość małżeństwa.

Oprócz wyżej wymienionych praktyk, przyczyniających się do wzmacniania fundamentu małżeństwa i urzeczywistniania sakramentalności związku wymienić należy m.in.: oddawanie całego życia Jezusowi, ciągłe wybaczenie sobie, dialog małżeński, regularne, wspólne korzystanie ze spowiedzi św., czystość małżeńska, chęć posiadania dzieci, częste przypomnianie sobie treści przysięgi małżeńskiej, wspólny udział w rekolekcjach, adoracjach, pielgrzymkach.

oprac. Anna Zielińska

Dodatek rodzinny WSPÓLNOTY WIARY redagowany jest przez hamburską wspólnotę „Domowego Kościoła” w składzie: Beata i Richard Lutter, Anna i Jacek Zielińscy oraz ks. Damian Lewiński (opiekun duchowy wspólnoty).

Szkaplerz

W dniu 16 lipca czcimy w Kościele Matkę Boską Szkaplerzną. Tradycja tego święta sięga XIII w., a data 16 lipca nie jest przypadkowa, lecz zawiera się w niej pamiątka ważnego wydarzenia historycznego mającego miejsce w 1251 r. Aby jednak zrozumieć pełne znaczenie i ważność tego święta, trzeba się cofnąć aż do czasów proroka Eliasza. To właśnie „Prorok Ognia” – Eliasz na słynnej górze Karmel na wybrzeżu palestyńskim dostrzegł niewielką chmurkę, która po okresie wielkiej suszy zapowiadała ożywczy deszcz mający spaść na wysuszoną ziemię. Prorok rozpoznał, że ta zwykła chmura o kształcie stopy symbolizuje ową Niewiastę, zapowiedzianą później przez Proroka Izajasza, tę która będzie Matką Zbawiciela. Wedle tradycji z następców Eliasza wziął początek zakon karmelitów (nazwa od Góry Karmel), dla którego Najświętsza Maryja jest Matką i Patronką. Pustelnicy z góry Karmel w Palestynie udali się do Europy i zakładali swoje wspólnoty w różnych krajach naszego kontynentu, głosząc i rozprzestrzeniając kult maryjny.

Przełom w dziejach zakonu zaczęły się krótko po wstąpieniu w szeregi zakonników angielskiego szlachcica Szymona Stock. W roku 1245 został on wybrany Przeorem Generalnym Karmelitów na trudne czasy. Musiał walczyć o istnienie zakonu, który atakowany był

przez wielu przeciwników mających na celu jego rozwiązanie i unicestwienie. Nawet przychylność Stolicy Apostolskiej w stosunku do karmelitów nie pomogła osłabić wrogiego nastawienia ludzi zwanych „zełotami” – gorliwymi w przestrzeganiu prawa kościelnego.

Przeor Szymon Stock modlił się z oddaniem do Matki Bożej, prosząc ją o opiekę nad zakonem i zesłanie jakiegoś znaku wskazującego na przymierze łączące zakon z Maryją. Aż wreszcie 16 lipca 1251 r., kiedy był pogrążony na modlitwie, ukazała mu się Matka Boża trzymająca w ręku habit zakonu i zwróciła się do niego tymi słowami: „Weź najukochańszy Synu ten szkaplerz twojego zakonu, jako wyróżniający znak i symbol przywilejów, który trzymałam dla ciebie i dla wszystkich synów Karmelu. Jest to znak zbawienia, ratunek pośród niebezpieczeństw, przymierze pokoju i wszechwieczna ochrona. Kto w nim umrze, nie zazna ognia piekielnego”.

Ten niezwykle dar został natychmiast rozpowszechniony wszędzie tam, gdzie znajdowały się siedziby karmelitów i poświęcony licznymi cudami, które za jego sprawą dokonywały się w wielu miejscach i doprowadziły w

końcu do zamknięcia przeciwników „Braci Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel”. Przeor Szymon dożył późnej starości, osiągając wyżyny świętości i dokonując wielu cudów. Zmarł 16 maja 1265 r. Od tamtej pory szkaplerz stał się częścią ubioru zakonników karmelitańskich, a także innych zakonów. Pragnieniem Matki Bożej było jednak, aby Jej „znak zbawienia” nosili z pobożnością nie tylko zakonnicy, ale i świeccy.

Ponieważ dla ludzi świeckich niewygodnym było noszenie szkaplerza w takiej postaci, jak przyjęli go zakonnicy, z biegiem lat okrojono go do dwóch małych prostokątnych płatków sukna koloru brązowego, z wizerunkiem Matki Bożej Szkaplerznej na jednym i Najśw. Serca Jezusowego na drugim. Noszono go na dwóch tasiemkach w ten sposób, aby jedna część spoczywała na plecach, a druga na piersiach. Tak forma szkaplerza zachowała się do naszych czasów. Część opadająca na plecy przypomina, że „trudy, doświadczenia i krzyże znosić winniśmy pod opieką Ma-

ry z poddaniem się woli Bożej, tak jak Ona to czyniła” a przednia część szkaplerza – że serce pod nim ukryte ma „bić dla Boga i bliźnich z miłości, odrywając się od przywiązań doczesnych”. W 1910 r. papież Pius X zezwolił ze względów praktycznych na zastąpienie szkaplerza sukienego medalikiem szkaplerznym z tymi samymi wizerunkami.

Do Polski kult Matki Bożej Szkaplerznej przynieśli Karmelici pod koniec XIV w. Maryjny „znak zbawienia” nosili niemal wszyscy królowie polscy, począwszy od św. Jadwigi i Władysława Jagiełły, a także inni liczni święci, m.in. Jan Bosko, Maksymilian Kolbe i bliski nam sługa Boży Jan Paweł II.

Swą władzą apostołską Kościół potwierdził przywileje szkaplerza, moc jego opierając na modlitwach całego Kościoła. Nabożeństwo zaś szkaplerzne uznał, obok modlitwy różańcowej, za podstawowe nabożeństwo Maryjne.

oprac. Sylwia Salahi

Obowiązki należących do Bractwa Szkaplerznego:

- przyjąć Szkaplerz karmelitański z rąk kapłana;
- wpisać się do księgi Bractwa Szkaplerznego;
- w dzień i w nocy nosić na sobie Szkaplerz święty;
- odmawiać codziennie modlitwę naznaczoną w dniu przyjęcia do Bractwa (zazwyczaj "Pod Twoją obronę...");
- naśladować cnoty Matki Najświętszej i szerzyć Jej kult.

Wydawca: Polska Misja Katolicka, Gr. Freiheit 41, 22767 Hamburg, e-mail: biuro@pmk-hamburg.de

Redaguje zespół: ks. dr Jacek Bystron, Henryk Koszałka, s. Marta Krzych, ks. Damian Lewiński, Marlena Mallek, ks. Henryk Różański.

Szata graficzna: Małgorzata Orzechowska. Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów. Cena: ofiara na pokrycie kosztów druku.

Kalendarium Misji

◆ **„Requiem” w intencji ofiar smoleńskiej katastrofy**

– Dnia 16.04.br. o g. 18.15 w Katedrze Mariackiej w Hamburgu została odprawiona pontyfikalna msza św. żałobna w intencji śp. Lecha Kaczyńskiego – Prezydenta RP i wszystkich pozostałych ofiar smoleńskiej katastrofy. Tej szczególnej liturgii, celebrowanej w języku niemieckim i polskim przez sześciu kapłanów i dwóch biskupów, przewodniczył Jego Ekscelencja Ksiądz Arcybiskup dr Werner Thissen – Metropolita Hamburgski. Udział wzięła również delegacja Konsulatu Generalnego RP w Hamburgu pod przewodnictwem p. Andrzeja Osiaka – Konsula Generalnego.

Uroczystość uświetnili swym występem artyści polscy koncertujący w Hamburgu. Pieśń „Hostias” i „Lacrimosa” z Requiem W. Mozarta wykonali w kwartecie: Elżbieta Kość, Maria Koler, Ryszard Kalus i Piotr Pajączkowski. Utwór instrumentalny G. Haendla „Largo” wykonali: Dorota Lewandowska (skrzypce), Tomasz Łukaszewicz (skrzypce) i prof. Eberhard Lauer (organy), natomiast „Sarabandę” G. Tartiniego wykonali: Michał Niemczyk (obój) i prof. Eberhard Lauer (organy).

◆ **5. rocznica śmierci papieża Jana Pawła II** – 24.04.br. obchodzono w katedrze hamburskiej uroczystości upamiętniające 5. rocznicę śmierci Jana Pawła II. Mszy św. celebrowanej w języku niemieckim, polskim i chorwac-

kim przewodniczył ks. dr Jacek Bystron – proboszcz PMK w Hamburgu. Tę podniosłą uroczystość zakończył koncert poświęcony Janowi Pawłowi II. Muzycy z Polskiego Forum Muzycznego pod kierownictwem p. Tomasza Łukaszewicza zaprezentowali utwory m.in. J.S. Bacha, A. Marcellego, W. Lutosławskiego, K. Pendereckiego, E. Karłowicza i W. Kilara. Koncert był przeplatany poezją, jak również świadectwami ze spotkania z Janem Pawłem II. Spotkanie animowała p. Wiesława Pośniak. Po koncercie wierni udali się pod pomnik Ojca Świętego Jana Pawła II, gdzie złożono kwiaty, zapalono znicze i odmówiono modlitwę różańcową.

◆ **Akt zawierzenia naszych dzieci w Różańcu Rodziców**

– Jak co roku, w dniu 3 maja ponowiliśmy Akt Zawierzenia dzieci i „róż rodziców” patronce naszych modlitw – Matce Bożej. Słowo Boże o potrzebie i pięknie modlitwy różańcowej skierował do nas ks. Jacek Wierzbza SAC. Po odmówieniu uroczystego Aktu Zawierzenia ksiądz celebrians udzielił wszystkim rodzicom specjalnego błogosławieństwa Bożego.

◆ **Koncert muzyki dawnej** – W dniach 7-10.05.br. gościł w naszej misji Zespół Muzyki Dawnej „Ars Antiqua”. Zespół koncertował w kościele św. Józefa w ramach tzw. „Europawoche”. Ze swego bogatego repertuaru zaprezentował m.in. „Ave Maria” – G. Cacciniego, „Marsz” – Ludwika von Beet-

hovea, „Rosamunda” – F. Schuberta, „Rondo” – H. Purcell i inne utwory. Podczas swego pobytu w Hamburgu młodzież korzystała z gościnności naszych parafian. Składamy serdeczne podziękowania p. Zofii Mrozek, pp. Janusz, pp. Czajkowskim i p. Gabrieli Freundt za opiekę nad członkami zespołu „Ars Antiqua”.

◆ **Uroczystości fatimskie w misji** – Z okazji rozpoczęcia drugiego roku Nowenny Fatimskiej gościliśmy w naszej misji ks. dr. Krzysztofa Czaplę – dyrektora Sekretariatu Fatimskiego na Krzeptówkach w Zakopanem. Jego obecność nadała szczególnego znaczenia przeżywanym uroczystościom fatimskim w naszej parafii. W czwartek 13 maja, w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, przypadała 93. rocznica objawień Matki Bożej w Fatimie. O g. 18.00 w kościele św. Józefa ks. dr. Krzysztof Czapla celebrował uroczystą Eucharystię i wygłosił homilię. Następnie nasi parafianie oraz goście przybyli z niemieckich parafii katolickich poprowadzili „pokutny różaniec fatimski” w kilku językach. Potem odbyła się wewnątrz kościoła tzw. procesja świateł.

◆ **Rekolekcje do rodzin „Domowego Kościoła”** – W dniach 12-16.05.br. odbyły się w Lauenburgu nad Elbą rekolekcje tematyczne dla członków Domowego Kościoła z naszej misji pt. „Dialog Małżeński”. W rekolekcjach prowadzonych przez ks. Damiana, moderatora Oazy Rodzin w naszej misji oraz Agnieszkę i Tomasza Talagą, parę animatorów Domowego Kościoła z Łodzi, brało udział 11 par małżeńskich

wraz ze swymi rodzinami.

◆ **Rekolekcje w drodze** – W dniach 17-21.05.br. 12-osobowa grupa przedstawicieli grupy modlitewnej „Źródło Życia” pod duchową opieką ks. Damiana przeżywała swoje „rekolekcje w drodze”, przygotowujące do Świąt Zesłania Ducha Świętego. Głównym miejscem pobytu był Pelplin. Każdego dnia przed południem nawiedzano ważne miejsca w diecezji pelplińskiej, a popołudniami odbywały się konferencje, medytacje i modlitwy.

◆ **Konkurs Biblijny** – Dnia 29.05.br. w „Concordii” odbył się finał III Konkursu Biblijnego, w którym brało udział trzech przedstawicieli naszej misji: Florian Gutsch, Antonia Łobodzińska i Krystian Wojdyła. I. miejsce zajęła nasza parafianka Antonia Łobodzińska, a na drugim miejscu uplasował się również przedstawiciel naszej misji, Krystian Wojdyła. Naszym zwycięzcom serdecznie gratulujemy i życzymy powodzenia na przyszłość.

◆ **Konferencja dekanalna polskich księży** – Dnia 1.06.br. odbyła się w Hamburgu konferencja księży dekanatu północnego. Konferencja rozpoczęła się mszą św. pod przewodnictwem ks. Dziekana. W czasie tej mszy św. każdy z kapłanów dziękował za swoje kapłaństwo. Swoje „okrągłe” jubileusze świętowali ks. dr. Kazimierz Sękała z Kielu, który obchodzi w tym roku swoją 30. rocznicę święceń kapłańskich oraz ks. Maciej Martynek z Oldenburga, który świętował 10. rocznicę święceń kapłańskich. Szczególnymi gośćmi konferencji byli: Konsul Generalny RP w

w Hamburgu p. Andrzej Osiak oraz p. dr Marek Aleksander Cichocki, doradca społeczny Prezydenta RP.

◆ **Uroczystość Bożego Ciała** – W czwartek 3.06.br. w całym Kościele obchodziliśmy uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej, czyli Boże Ciało. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył proboszcz parafii ks. dr Jacek Bystron. Następnie odbyła się procesja teoforyczna do trzech przygotowanych na tę okazję ołtarzy. Szczególne podziękowania należą się młodzieży z naszej misji za trud włożony w przygotowanie ołtarzy.

◆ **Wycieczka do Hansa-Park** – W sobotę 19.06.br. grupa dzieci z klas trzecich z Parafialnej Szkoły Sobotniej udała się pod opieką ks. Henryka, s. Marty i rodziców do Hansa-Park. Wszyscy wrócili wieczorem zmęczeni ale i zadowoleni.

◆ **Polonijne Spotkanie Młodych w „Concordii”** – W sobotę 26.06.br. 45-osobowa grupa młodych udała się pod

opieką ks. Damiana do polonijnego ośrodka „Concordia” w Herdorf-Dermbach aby uczestniczyć w spotkaniu młodych Polaków z całych Niemiec.

◆ **Zakończenie roku szkolnego** – W sobotę 3.07.br. zakończyły się zajęcia w Parafialnej Szkole Sobotniej. O g. 10.00 odbyła się uroczysta akademia. Pożegnano na niej nauczycielkę p. Danutę Król, która przez 11 lat nauczała klasy młodsze. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele Konsulatu Generalnego RP.

◆ **Zmiany wśród Sióstr Zakonnych** – Z początkiem lipca br. powraca do Polski po dwuletniej pracy w naszej misji s. Augustyna Wojciechowska. S. Augustyna podejmie nowe obowiązki w Domu Generalnym Sióstr we Włocławku. Na jej miejsce skierowano do pracy w naszej misji s. Janinę Słoma, która pracowała już u nas kilka lat temu. Na nową drogę posługi zakonnej życzymy Siostrom błogosławieństwa Bożego w ich pracy.

◆ **Kanclerz Merkel przeciwna zakazowi krzyży w szkołach** – Kanclerz Niemiec Angela Merkel odrzuciła żądanie desygnowanej minister ds. socjalnych, aby w klasach szkół publicznych nie umieszczać krzyży. Stwierdziła ona, że „krzyże są wyrazem wielowiekowej tradycji chrześcijańskiej w Niemczech”. Oświadczyła jednocześnie, że ta różnica poglądów nie wpływa na objęcie urzędu przez nową panią minister.

◆ **UE w 2050 r. będzie w 20 proc. Muzułmańska** - W 2050 r. co piąty członek Unii Europejskiej będzie muzułmaninem – informuje „The Daily Telegraph”. Brytyjski dziennik zgromadził wyniki badań przeprowadzonych przez różne ośrodki na świecie.

◆ **Pierwsi anglikanie przechodzą do Kościoła katolickiego** – Watykan zezwala na tworzenie ordynariatów personalnych dla tych anglikanów, którzy chcą wstąpić w pełną wspólnotę z Kościołem katolickim.

Rezydencja papieska w Castel Gandolfo

Ojciec Święty Benedykt XVI spędzi całe tegoroczne wakacje w Castel Gandolfo. Mimo otrzymanych zaproszeń, papież nie uda się tym razem w Alpy.

W poprzednich latach pierwsze dwa tygodnie wakacji Benedykt XVI spędzał w jednej z dwóch alpejskich miejscowości: Les Combes w Dolinie Aosty lub Bressanone w regionie Górna Adyga. Na pozostałą część wakacji wyjeżdżał do swej podrzymskiej rezydencji w Castel Gandolfo, oddalonej w linii prostej 25 km od Watykanu, a drogą samochodową około 40 km.

Castel Gandolfo jest siedmioty-sięcznym miasteczkiem, położonym na kraterze wygasłego wulkanu Lacjum, na południowy wschód od stolicy Włoch. Tu w siedemnastym wieku papież Urban VIII zbudował pałac, który obecnie otoczony jest rozległymi ogrodami. Znajduje się tam też papieskie obserwatorium astronomiczne, przeniesione z ogrodów watykańskich z powodu słabej widoczności nieba, ograniczanej przez oświetlenie Rzymu, a także basen, wybudowany za czasów Jana Pawła II. Z pałacu rozciąga się widok na jezioro Albano, które jest także celem weekendowych wypadów mieszkańców stolicy.

Rezydencja papieska ma status eksterytorialny względem państwa włoskiego, na terenie którego się znajduje. Choć podstawą wakacji papieża jest zawsze spokój, potrzebny do wypoczynku i pracy, nie rezygnuje on w tym czasie z kontaktu z wiernymi - gromadzą się oni w każdą niedzielę na niewielkim dziedzińcu rezydencji, który w szczególnie słoneczne lub deszczowe dni zakrywany jest rozsuwanym zada-

szaniem. Oprócz niedzielnych modlitw, które papież prowadzi, czasem można go zobaczyć dzięki kamerze internetowej, w ogrodach. Bieżący widok na spacerowe alejki dostępny jest na stronach Państwa Watykańskiego.

Polska Misja Katolicka w Hamburgu

Gr. Freiheit 41, 22767 Hamburg, tel. 040/310040, fax: 040/18016453
e-mail: biuro@pmk-hamburg.de; www.pmk-hamburg.de

LITURGIA

MSZA ŚW. W NIEDZIELE I ŚWIĘTA

W każdą niedzielę i święto:

10.15 HH-Altona, St. Joseph-Kirche, Gr. Freiheit 41

11.30 - " -

15.00 - " -

18.00 - " -

13.00 HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche
Marckmannstr. 40

16.30 HH-Rahlstedt, Mariä-Himmelfahrt-Kirche
Oldenfelder Str. 25

20.00 HH-Langenhorn, Hl. Familie-Kirche,
Tannenweg 24 a

W każdą IV. niedzielę miesiąca:

16.30 HH-Bergedorf Neu Allemöhe, St.
Edith-Stein-Kirche, Edith-Stein-Platz 1

MSZA ŚW. W CIĄGU TYGODNIA

- poniedziałek, środa – g. 19.00

- wtorek – g. 10.30

- czwartek i piątek – g. 8.30 i 19.00

- sobota – g. 16.30 (*szkolna, świąteczna*)
St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33
– g. 18.30 k-ł św. Józefa

SPOWIEDŹ

15 minut przed każdą mszą św.

NOWENNA DO M.B. NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

środa – g. 18.30

NABOŻEŃSTWO DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

piątek – g. 18.45

DUSZPASTERSTWO

Telefon do biura	t. 310040
Ks. dr Jacek Bystron (proboszcz)	t. 18037391
Ks. Henryk Rózański	t. 41548019
Ks. Damian Lewiński	t. 71663813
Siostry Wspólnej Pracy	t. 75062074

BIURO PARAFIALNE

Czynne w dni robocze:

- *przed południem*

poniedziałek – czwartek g. 9.00 – 12.30

piątek g. 9.00 – 12.00

- *po południu*

wtorek g. 14.00 – 16.00

czwartek g. 15.00 – 18.00

KATECHEZA

Dzieci przedszkolne w domu parafialnym:

- niedziela g. 15.50

w St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33:

- sobota g. 9.30 lub 14.00

Parafialna Szkoła Sobotnia – dzieci 4 -14 lat:

St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33:

- sobota g. 9.30-12.30 lub 14.00-16.20

Dzielnica Bergedorf – Ökumenisches Haus, Otto-Grot-
Str. 84-86; katecheza we wtorek:

I. Dzieci w wieku 4-6 lat, g. 16.00-16.30

- klasy 1-2, g. 16.30-17.00

- klasa 3, g. 17.00-17.45

II. Młodzież kl. 5-8, g. 16.30 lub 17.15

BIBLIOTEKA: niedziela g. 11.00-13.00

KOŁO KOBIEC KATOLICKICH: wtorek g. 10.30

RUCH RODZIN NAZARETAŃSKICH: czwartek g. 19.45

GRUPA MODLITEWNA ŹRÓDŁO ŻYCIA: niedziela g.
19.00

GRUPA MŁODZIEŻOWA: piątek g. 19.30

KOŁO PRZYJACIÓŁ RADIA MARYJA: 2. środa
miesiąca g. 19.00

RUCH RODZIN SZYNSZTACKICH: 3. środa
miesiąca g. 19.00

KRĄG BIBLIJNY: czwartek g. 16.50

GRUPA STUDENCKA: 1. niedziela miesiąca g. 19.00

PORADNICTWO:

Prawnik: poniedziałek i środa od g. 17.00

Poradnia socjalno-psychologiczna: środa
g. 16.00-19.00

Poradnia naturalnego planowania rodziny:
poniedziałek, g. 17.00-19.00

GRUPA MODLITEWNA WSPARCIA „WIECZERNIK”:
sobota g. 15.00

GRUPA AA: tel. 0176-29836180 - Krzysztof

POLSKA MISJA KATOLICKA HAMBURG-FILIA HARBURG, ks. Maciej Kolanowski, t. 76118211.

Msze św.: g. 8.45 HH-Harburg, Reeseberg 10; g. 12.15 HH-Neugraben, An der Falkenbek 10

I. Komunia św. w parafii – W dwie soboty: 23.05. br. i 5.06.br. odbyła się w naszej wspólnocie parafialnej uroczystość przyjęcia dzieci do I. Komunii św. Dzieci przygotowywały się do tej uroczystej chwili poprzez uczestnictwo w cotygodniowej katechezie w Parafialnej Szkole Sobotniej oraz w dzielnicy HH-Neu Allermöhe. Spora grupa dzieci przyjęła I. Komunię św. w Polsce, inne w parafiach niemieckich wraz ze swoimi rówieśnikami z klasy. W kościele św. Józefa przystąpiło do Komunii św. 56 dzieci.

Festyn parafialny – W niedzielę 20.06.br. odbył się w naszej misji kolejny już festyn parafialny na rozpoczęcie lata. Organizatorzy festynu zadbali o rozrywkę dla dzieci a także o stronę kulturalno-kulinarną. Były polskie potrawy, a więc bigos, pierogi, barszcz i inne pyszności. Była też muzyka biesiadna w wykonaniu „Mietek&Ryszard Band”, przy której bawiono się do g. 20. Składamy ogromne podziękowania organizatorom festynu.

Posiedzenie Rady Parafialnej – W dniu 19.04.br. odbyło się w naszej misji posiedzenie inauguracyjne nowej Rady Parafialnej. Ksiądz Proboszcz powitał przybyłych parafian. Po modlitwie nastąpiło przedstawienie się członków nowej rady. Następnie Ksiądz Proboszcz omówił funkcje Rady Parafialnej i nakreślił w skrócie aktualną sytuację w misji. Przedstawił projekt, aby nowo ukonstytuowana rada działała w formie kilku komisji: charytatywno-kulturalnej, liturgiczno-pastoralnej i ekonomiczno-prawnej.

KARD. JÓZEF GLEMP PRYMAS POLSKI W MISJI

W dniach 1-2 maja 2010 r., na zaproszenie ks. proboszcza dr. Jacka Bystrona, gościł w PMK w Hamburgu Jego Eminencja Kardynał Józef Glemp – Prymas Polski (senior). W sobotę 1 maja Dostojny Gość koncelebrował mszę św., podczas której udzielił sakramentu bierzmowania 80-osobowej grupie parafian.

W niedzielę Parafia Polska obchodziła swoje patronalne święto Matki Bożej Królowej Polski. Z tej okazji J. E. Kardynał Prymas przewodniczył uroczystej sumie odpustowej o g. 11.30 i wygłosił Słowo Boże do licznie zebranej Polonii. Wśród zaproszonych gości był Konsul Generalny RP w Hamburgu p. Andrzej Osiak. Przybyli też zaproszeni księża – ks. kanonik Wincenty Pytlik z Pelplina i ks. proboszcz Piotr Breiski z Bordes-holm. Uroczystą liturgię uświetnili swym występem artyści hambur-scy: p. Mariusz Koler (solista), p. Tomasz Łukaszewicz (skrzypek), p. Kinga Heymann (solistka) i p. Joanna Konefal (solistka).

Po mszy św. wszyscy uczestnicy liturgii zostali zaproszeni przez Księdza Proboszcza na „parafialną imieninową” kawę i ciasto. Była to doskonała okazja do zrobienia sobie pamiątkowego zdjęcia z Kardynałem Prymasem.

